

tiden, dog mindst 2 måneder. Bestemmelse herom træffes af justitsministeren eller den, som med hensyn til bestemte grupper af sager bemyndiges dertil. Denne bestemmelse anvendes bl.a. i forbindelse med prøveløsladelse efter enten 1/2 eller 7/12 af straffetiden af udenlandske strafafsonere, der skal udvises efter løsladelsen. Som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, er det et krav for prøveløsladelse efter udståelse af halvdelen af straffetiden, at »særlige omstændigheder« taler herfor. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen er der herved især tænkt på de undtagelsestilfælde, hvor særlige grunde, herunder navnlig mulighed for en særlig gunstig arbejdsmæssig placering, taler for, at der sker løsladelse en kortere tid, før to tredjedele af straffetiden er udstået, (jf. Folketingstidende 1964-65, tillæg A, sp. 957 f). Endvidere kan bestemmelsen f.eks. finde anvendelse, hvor prøveløsladelse af hensyn til alvorlig sygdom hos den indsatte eller dennes pårørende ikke findes at burde afvente, at den pågældende har afsonet 2/3 af straffetiden.

Prøveløsladelse kan i almindelighed ikke ske, når den resterende straffetid er mindre end 30 dage, jf. § 38, stk. 3.

Ifølge § 38, stk. 4, kan prøveløsladelse ikke ske med hensyn til den ubetingede del af en dom efter § 58, stk. 1. Efter § 58, stk. 1, kan retten, hvis den skønner det påkrævet at anvende ubetinget fængselsstraf, men oplysningerne om tiltaltes personlige forhold taler for anvendelse af en betinget dom, bestemme, at en del af den idømte straf, dog højst 6 måneder, skal fuldbyrdes, mens den resterende del af straffen gøres betinget.

Efter straffelovens § 39, stk. 1, 1. pkt., skal løsladelse på prøve som *fast vilkår* betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år. Hvis den resterende straffetid overstiger 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

Der kan herudover fastsættes *tillægsvilkår* i form af tilsyn og særvilkår, jf. § 39, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan det fastsættes som vilkår for løsladelsen, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn. Der kan yderligere fastsættes vilkår efter reglerne i § 57. Bestemmelsen i § 57 giver retten mulighed for at fastsætte de vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte:

- 1) overholder særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid eller samkvem med bestemte personer,
- 2) tager ophold i egnet hjem eller institution; for sådant ophold fastsættes ved dommen en længstetid, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år,

- 3) afholder sig fra misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter,
- 4) underkaster sig afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter, om fornødent på hospital eller i særlig institution,
- 5) underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholbehandling af mindst et års varighed,
- 6) underkaster sig psykiatrisk behandling, om fornødent på hospital,
- 7) retter sig efter tilsynsmyndighedens bestemmelser om indskrænkninger i rådigheden over indtægter og formue og om opfyldelse af økonomiske forpligtelser,
- 8) betaler erstatning for tab, der er forvoldt ved lovovertrædelsen,
- 9) efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 40 i lov om social service, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende.

Vilkår om ophold i hjem, hospital eller anden institution har ikke gyldighed for længere tidsrum end den resterende straffetid, jf. § 39, stk. 2, 3. pkt.

Efter § 81 i straffuldbyrdesloven er det kriminalforsorgen, som gennemfører tilsyn og andre særvilkår for prøveløsladelsen, der er fastsat efter straffelovens § 39, stk. 2, medmindre andet er bestemt i afgørelsen.

Hvis en prøveløsladt begår et *nyt strafbart forhold i prøvetiden*, og der foretages rettergangsskridt inden prøvetidens udløb, hvorved den pågældende sigtes for forholdet, fastsætter retten en fælles straf for det nye strafbare forhold og for reststraffen for den tidligere pådømte lovovertrædelse, jf. § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2. Reststraffen efter prøveløsladelse er således ligestillet med en betinget dom, og de samme reaktionsmuligheder, som efter § 61, stk. 2, kan anvendes ved strafbart forhold begået i prøvetiden for en betinget dom, finder anvendelse, når en lovovertrædelse er begået i prøvetiden for en prøveløsladelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten i stedet for en fællesstraf (1) idømme ubetinget straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene for prøveløsladelsen, eller (2) afsige ny betinget dom vedrørende begge lovovertrædelser eller alene for det nye forhold i overensstemmelse med reglerne i straffelovens kapitel 7 om betingede domme eller 8 om samfundstjeneste.

Hvis en prøveløsladt *overtræder de fastsatte tillægsvilkår*, kan justitsministeren i medfør af § 40, stk. 2, (1) tildele den pågældende en advarsel, (2) ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den i